

Sygn. akt: XU-739/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 18 marca 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **R. P.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 03 września 2013r. znak: Ow-07-4026032

w sprawie **R. P.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

1. oddala odwołanie.
2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej koszty zastępstwa procesowego w kwocie 120,00 zł.

Sygn. akt X U 739/13

UZASADNIENIE

Z. U. S. Oddział we W. decyzją z 03 września 2013r. przyznał powodowi R. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 28 września 2012r. za doznany 10% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 7040 złotych. W postępowaniu przed organem rentowym Komisja Lekarska ZUS w dniu 27 sierpnia 2013r. ustaliła u powoda 10% uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami tego wypadku.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wnosił o zmianę decyzji i przyznanie prawa do wyższego odszkodowania z tytułu doznanego w dniu wypadku urazu w wysokości odpowiadającej rzeczywistemu stałemu lub długotrwałemu uszczerbkowi na zdrowiu.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. P. z zawodu mechanik, zatrudniony na stanowisku operatora, w dniu 28 września 2012r. uległ wypadkowi przy pracy.

Pracodawca powoda sporządził protokół wypadku przy pracy i uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

Dowód: akta odszkodowawcze strony pozwanej.

W dniu 14 czerwca 2013r. wnioskodawca wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem przy pracy w dniu 28 września 2012r.

Na wniosek wnioskodawcy wydane zostało w dniu 18 lipca 2013r. orzeczenie przez lekarza orzecznika ZUS, który ustalił, iż następstwa przebytych urazów uzasadniają orzeczenie u powoda uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10%, z poz. 94c – 5% i z poz. 65 – 5%.

Z wydanym orzeczeniem powód nie zgodził się i wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, która na posiedzeniu w dniu 27 sierpnia 2013r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

Decyzją z dnia 03 września 2013r. przyznano powodowi jednorazowe odszkodowanie w kwocie 7040 złotych za doznany 10% uszczerbek na zdrowiu.

Dowód: akta odszkodowawcze i dokumentacja orzecznicza ZUS.

Postanowieniem z 23 października 2013r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia wysokości % uszczerbku, jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 28 września 2012r.

W wydanej w dniu 09 grudnia 2013r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u powoda min. stan po urazie przeciążeniowym kręgosłupa lędźwiowego z 28 września 2012r., przepuklinę pachwinową lewostronną i wydali opinię, że na skutek wypadku przy pracy w dniu 28 września 2012r. wnioskodawca doznał 10% uszczerbku na zdrowiu zgodnie z poz. 65 – 5% i z poz.94c – 5% zał. do rozporządzenia MPiPS z 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania– Dz.U.234, poz.1974.

Dowód: opinia biegłych sądowych z 09.12.2013r. - k.22 - 23 a.s.

Z wydaną w sprawie opinią nie zgodził się wnioskodawca i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia doznanych na skutek wypadku urazów i rzeczywistego doznanego uszczerbku na zdrowiu.

Postanowieniem z dnia 18 marca 2014r. Sąd nie uwzględnił wniesionych przez pełnomocnika zastrzeżeń do wydanej opinii i oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa i dowód z opinii biegłego sądowego chirurga.

Z treścią wydanej opinii w sprawie zgodziła się strona pozwana.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Na wstępie należy wskazać, iż bezspornym w sprawie pozostawały wystąpienie i ocena zdarzenia z dnia 28 września 2012r., jako wypadku przy pracy. Sporny między stronami był jedynie rozmiar uszczerbku, jaki doznał w konsekwencji wypadku R. P. oraz ustalona w oparciu o tenże uszczerbek wysokość jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

Zgodnie z art. 11 w związku z art. 16 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz.U. nr 199, poz.1673; ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały

uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. W wydanej opinii biegłych sądowych został ustalony długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10% z poz. 65 – 5% i z poz.94c – 5% zał. do rozporządzenia MPiPS z 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania – Dz.U.234, poz.1974.

Wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest rzetelna oparta na dokumentacji i badaniu powoda i zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia w sprawie została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem powoda. Zdaniem Sądu opinia w sprawie jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u powoda. Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegli wydający opinie w niniejszej sprawie złożyli przed objęciem funkcji przysięgę, którą są związani i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania rzetelności przy wydaniu opinii.

Opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 § 1 kpc - na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Biegli sądowi podzielili stanowiska organu rentowego i orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90 (OSP 1991/11/300) stwierdził, iż Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Z tego też powodu, Sąd nie znalazł podstaw do uznania zasadności zarzutów wnioskodawcy, przy jednoznacznej ocenie medycznej dokonanej przez biegłych sądowych.

Skoro opinia biegłych sądowych w niniejszej sprawie była jasna, logiczna i w zasadzie nie podważana przez wnioskodawcę poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął ją za podstawę orzeczenia.

Odnosząc się do kwestii zastrzeżeń wniesionych przez pełnomocnika wnioskodawcy do sporządzonej w sprawie opinii, należy podkreślić, iż Sąd nie uwzględnił argumentów strony powodowej, mając na uwadze, jak już wyżej zaznaczono, fakt, iż opinia została sporządzona w sposób rzetelny, jest zgodna z zasadami wiedzy medycznej, a także sporządzona została przez biegłych z długoletnią praktyką orzecniczą. Zawarte w niej wnioski są logiczne, spójne natomiast zastrzeżenia zgłoszone do opinii biegłych są wyłącznie polemiką z dokonaną przez biegłych oceną i nie znajdują uzasadnienia.

Sąd nie uwzględnił wniesionych przez pełnomocnika zastrzeżeń do wydanej opinii i oddalił wnioski dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych chirurga ortopedy, neurologa i innego biegłego sądowego chirurga. Zdaniem Sądu wydana w sprawie opinia nie została podważona przez merytoryczne zastrzeżenia, a samo niezadowolenie z wydanej opinii nie może być podstawą do wydania opinii przez inny zespół biegłych sądowych.

W wydanej opinii biegli uzasadnili ustalony uszczerbek na zdrowiu i przyjęcie uszczerbku w dolnej granicy. Z przeprowadzonego przez biegłych sądowych badania wynika, że poza bolesnością uciskową pachwiny lewej nie stwierdzono żadnych innych objawów. Jak dotąd nie wymagała ona leczenia operacyjnego, nie jest źródłem powikłań i istotnych dolegliwości. Zdaniem biegłych sądowych powód przed wypadkiem w dniu 28 września 2012r. odczuwał dolegliwości bólowe związane z kręgosłupem, na co wskazuje wynik badania z dnia 12 kwietnia 2011r. Zdaniem

biegłych zdarzenie w dniu 28 września 2012r. przyczyniło się do zaostrzenia schorzenia i dolegliwości istniejących przed wypadkiem. Przyjęcie zatem 5% z poz. 94c uszczerbku na zdrowiu wobec braku istotnych utrwalonych objawów korzeniowych jest adekwatne.

Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Wnioskodawcy nie przysługuje więc prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania.

W związku z powyższym na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 tego przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej Sąd orzekł na podstawie § 11 ust 2 zw. z § 2 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. z 2013, poz.490). Sąd, uwzględniając rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika strony pozwanej zasądził koszty zastępstwa procesowego w dwukrotnej maksymalnej wysokości kosztów minimalnych określonych w przedmiotowym rozporządzeniu, tj. kwotę 120 zł.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.